

UKŁAD

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Socjalistyczną Republiką Rumunii o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy,
sporządzony w Bukareszcie dnia 12 listopada 1970 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 12 listopada 1970 roku został podpisany w Bukareszcie Układ między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Socjalistyczną Republiką Rumunii o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy o następującym brzmieniu dosłownym:

UKŁAD

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Socjalistyczną Republiką Rumunii o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Socjalistyczna Republika Rumunii

zdecydowane rozwijać stosunki braterskiej przyjaźni, wszechstronnej współpracy i wzajemnej pomocy między obu państwami,

TRATAT

de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Polonă și Republica Socialistă România

Republica Populară Polonă și Republica Socialistă România,

hotărâte să dezvolte relațiile de prietenie frățească, colaborare multilaterală și asistență mutuală dintre cele două state,

przeświadczony, że stały rozwój tych stosunków odpowiada żywotnym interesom narodów polskiego i rumuńskiego oraz całego światowego systemu socjalistycznego,

pragnąc umacniać jedność oraz internacjonalistyczną solidarność państw socjalistycznych, opierając się na wspólnocie ustroju społecznego i podstawowych celów oraz na interesach wspólnej walki przeciwko imperializmowi i reakcji,

zdecydowane działać zgodnie z postanowieniami Układu Warszawskiego o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej z dnia 14 maja 1955 roku, w okresie ważności tego Układu, który został zawarty w odpowiedzi na zagrożenie ze strony NATO i stanowi instrument obrony bezpieczeństwa Państw Stron tego Układu oraz pokoju w Europie,

wyrażając wolę konsekwentnego prowadzenia polityki pokojowego współistnienia państw o odmiennych ustrojach społecznych oraz kontynuowania wysiłków w celu umocnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie, jak również przeciwstawiania się imperializmowi oraz siłom militarystycznym i odwetu,

kierując się celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych,

stwierdzając, że Układ o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy zawarty między Rzeczpospolitą Polską a Rumuńską Republiką Ludową w dniu 26 stycznia 1949 roku odegrał doniosłą rolę w rozwoju stosunków przyjaźni i współpracy między obu państwami,

uwzględniając doświadczenia i osiągnięcia obu państw w budownictwie socjalistycznym oraz w rozwijaniu ich wszechstronnej współpracy, jak również zmiany, które nastąpiły w Europie i na świecie,

postanowiły zawrzeć niniejszy Układ i w tym celu uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Wysokie Umawiające się Strony będą zgodnie z zasadami socjalistycznego internacjonalizmu, suwerenności, równouprawnienia, wzajemnych korzyści i wzajemnej braterskiej pomocy oraz nieingerencji w wewnętrzne sprawy nadal umacniać tradycyjną przyjaźń i rozwijać wszechstronną współpracę między obu państwami.

Artykuł 2

Wysokie Umawiające się Strony będą zgodnie z podstawowymi zasadami stosunków między państwami socjalistycznymi, łącznie z zasadą międzynarodowego socjalistycznego podziału pracy, rozwijać i umacniać współpracę gospodarczą i naukowo-techniczną, kooperację produkcji i badań naukowych oraz specjalizację, jak również przyczyniać się do stałego rozwoju współpracy w ramach Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej oraz z pozostałymi państwami socjalistycznymi.

Artykuł 3

Wysokie Umawiające się Strony będą rozwijać współpracę w dziedzinie kultury, sztuki, nauki, oświaty, prasy, radia, telewizji, filmu, ochrony zdrowia, kultury fizycznej i turystyki.

Wysokie Umawiające się Strony będą popierać wszechstronną współpracę między organizacjami społecznymi obu krajów.

convinse că dezvoltarea continuă a acestor relații corespunde intereselor fundamentale ale poporului polonez și poporului român și întregului sistem mondial socialist,

dorind să întărească unitatea și solidaritatea internațională a statelor socialiste care se întemeiază pe comunitatea orînduirii sociale, a temelurilor fundamentale, pe interesele luptei comune împotriva imperialismului și reacțiunii,

hotărîte să acționeze înconcordanță cu prevederile Tratatului de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală din 14 mai 1955, pe perioada valabilității acestui tratat, care a fost încheiat ca răspuns la amenințarea din partea NATO și care constituie un instrument de apărare a securității țărilor participante la tratat și a păcii în Europa,

exprimînd voința lor de a promova consecvent o politică de coexistență pașnică între state cu sisteme sociale diferite, de a continua eforturile în scopul întăririi păcii și securității în Europa și în întreaga lume și de a se împotrivi imperialismului și forțelor militarismului și revanșismului,

călăuzindu-se după scopurile și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite,

constatînd că Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între Republica Polonă și Republica Populară Română la 26 ianuarie 1949 a avut un rol important în dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două state,

ținînd seama de experiența și realizările celor două state în construcția socialistă și în dezvoltarea colaborării lor multilaterale, precum și de schimbările care s-au produs în Europa și în lume,

au hotărît să încheie prezentul Tratat și în acest scop au convenit următoarele:

Articolul 1

Inaltele Părți Contractante în conformitate cu principiile internaționalismului socialist, suveranității, egalității în drepturi, avantajului reciproc, întrajutorării tovărășești și al neamestecului în treburile interne vor întări în continuare prietenia tradițională și vor dezvolta colaborarea multilaterală dintre cele două state.

Articolul 2

Inaltele Părți Contractante, în conformitate cu principiile fundamentale ale relațiilor dintre statele socialiste, inclusiv principiul diviziunii internaționale socialiste a muncii, vor dezvolta și întări colaborarea economică și tehnico-științifică, cooperarea în producție și în cercetarea științifică, specializarea și vor contribui la dezvoltarea continuă a colaborării în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, precum și cu celelalte state socialiste.

Articolul 3

Inaltele Părți Contractante vor dezvolta colaborarea în domeniile culturii, artei, științei, învățămîntului, presei, radiodifuziunii și televiziunii, cinematografeiei, ocrotirii sănătății, educației fizice și turismului.

Inaltele Părți Contractante vor sprijini colaborarea multilaterală dintre organizațiile obștești ale celor două țări.

Artykuł 4

Wysokie Umawiające się Strony będą nadal przyczyniać się do rozwoju stosunków przyjaźni i wszechstronnej współpracy między państwami socjalistycznymi oraz umacniania jedności i zwartości światowego systemu socjalistycznego w interesie socjalizmu, pokoju i postępu na świecie.

Artykuł 5

Wysokie Umawiające się Strony będą konsekwentnie prowadzić politykę pokojowego współistnienia państw o odmiennych ustrojach społecznych oraz, zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, kontynuować wysiłki dla zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa, rozstrzygnięcia sporów międzynarodowych środkami pokojowymi, zmniejszenia napięcia międzynarodowego, powstrzymania wyścigu zbrojeń i osiągnięcia rozbrojenia, jak również ostatecznej likwidacji kolonializmu i neokolonializmu zgodnie z prawem narodów do samodzielnego decydowania o swym losie.

Artykuł 6

Wysokie Umawiające się Strony będą nadal dążyć do poprawy sytuacji w Europie, w szczególności do zapewnienia trwałego pokoju i bezpieczeństwa oraz rozwijania współpracy i dobrosąsiedzkich stosunków między państwami europejskimi, w oparciu o zasady suwerenności, równouprawnienia, wzajemnych korzyści i nieingerencji w wewnętrzne sprawy.

Wysokie Umawiające się Strony stwierdzając, że jedną z głównych przesłanek zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego jest nienaruszalność granic państwowych w Europie, ustanowionych po drugiej wojnie światowej, wyrażają zdecydowanie, by zgodnie z postanowieniami Układu Warszawskiego o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej z dnia 14 maja 1955 roku zapewnić nienaruszalność granic Państw Stron Układu oraz stosować wszelkie niezbędne środki w celu uniemożliwienia agresji ze strony imperializmu oraz sił militarystycznych i odwetu, które zmierzając do rewizji wyników drugiej wojny światowej zagrażają pokojowi.

Artykuł 7

W przypadku zbrojnej napaści na jedną z Wysokich Umawiających się Stron przez jakiekolwiek państwo lub grupę państw, druga Wysoka Umawiająca się Strona w wykonaniu niezaprzecznego prawa do samoobrony indywidualnej lub zbiorowej zgodnie z artykułem 51 Karty Narodów Zjednoczonych niezwłocznie udzieli jej wszystkimi środkami, którymi będzie rozporządzać, pomocy, w tym również wojskowej, niezbędnej dla odparcia zbrojnej napaści.

O środkach, zastosowanych zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, Wysokie Umawiające się Strony zawiadomią niezwłocznie Radę Bezpieczeństwa i będą działać stosownie do odpowiednich postanowień Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 8

Wysokie Umawiające się Strony będą się wzajemnie informować i konsultować w sprawach rozwoju współpracy między obu państwami oraz w odniesieniu do ważnych zagadnień międzynarodowych dotyczących ich interesów.

Articolul 4

Inaltele Părți Contractante vor contribui în continuare la dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare multilaterală între statele socialiste, la întărirea unității și coeziunii sistemului socialist mondial, în interesul socialismului, păcii și progresului în lume.

Articolul 5

Inaltele Părți Contractante vor promova cu consecvență politica de coexistență pașnică între state cu sisteme sociale diferite și în conformitate cu scopurile și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite vor continua eforturile pentru apărarea păcii și securității, pentru soluționarea diferendelor internaționale prin mijloace pașnice, pentru reducerea încordării internaționale, pentru încetarea cursei înarmărilor și realizarea dezarmării, pentru lichidarea definitivă a colonialismului și neocolonialismului în conformitate cu dreptul popoarelor de a-și hotărî singure soarta.

Articolul 6

Inaltele Părți Contractante vor milita în continuare pentru îmbunătățirea situației în Europa, îndeosebi pentru garantarea securității și asigurarea unei păci trainice, pentru dezvoltarea colaborării și a relațiilor de bună vecinătate între statele europene, pe baza principiilor suveranității, egalității în drepturi, avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne.

Inaltele Părți Contractante, afirmând că una din premisele principale ale garantării securității europene o constituie inviolabilitatea frontierelor de stat din Europa statornice după cel de-al doilea război mondial, își exprimă hotărârea ca, în conformitate cu prevederile Tratatului de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală din 14 mai 1955, să asigure inviolabilitatea frontierelor statelor părți la Tratat și să întreprindă măsurile necesare în scopul zădărnirii agresiei din partea imperialismului și a forțelor militarismului și revanșismului, care tind spre revizuirea rezultatelor celui de-al doilea război mondial amenințând pacea.

Articolul 7

În cazul unui atac armat asupra uneia din Inaltele Părți Contractante, din partea unui stat sau unui grup de state, cealaltă Inaltă Parte Contractantă, exercitându-și dreptul inalienabil de autoapărare individuală sau colectivă, conform articolului 51 al Cartei Organizației Națiunilor Unite, îi va acorda neîntârziat ajutor, prin toate mijloacele de care dispune, inclusiv militar, necesar respingerii atacului armat.

Despre măsurile întreprinse în conformitate cu prevederile prezentului articol, Inaltele Părți Contractante vor informa neîntârziat Consiliul de Securitate și vor acționa în conformitate cu prevederile corespunzătoare ale Cartei Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 8

Inaltele Părți Contractante se vor informa și consulta reciproc asupra dezvoltării colaborării între cele două state, precum și asupra problemelor internaționale importante care privesc interesele lor.

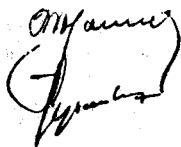
Artykuł 9

Układ niniejszy podlega ratyfikacji i wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie w jak najbliższym terminie.

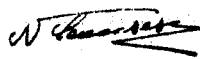
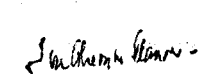
Układ niniejszy zawarty jest na okres dwudziestu lat i ulega przedłużaniu, każdorazowo na okres pięcioletni, jeżeli żadna z Wysokich Umawiających się Stron nie wypowie go na piśmie na dwanaście miesięcy przed upływem danego okresu.

Sporządzono w Bukareszcie, dnia 12 listopada 1970 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rumuńskim, przy czym obydwie teksty posiadają jednakową moc.

W imieniu Polskiej
Rzeczypospolitej
Ludowej

W imieniu Socjalistycznej
Republiki Rumunii

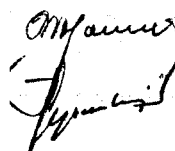
Articolul 9

Prezentul Tratat va fi supus ratificării și va intra în vigoare în ziua schimbului instrumentelor de ratificare, care va avea loc la Varșovia într-un termen cât mai apropiat.

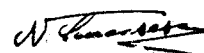
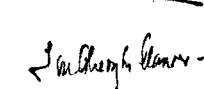
Prezentul Tratat se încheie pe o perioadă de douăzeci ani și se va prelungi, de fiecare dată, pe o perioadă de cinci ani, dacă nici una din Înaltele Părți Contractante nu-l va denunța, în scris, cu douăsprezece luni înainte de expirarea perioadei respective.

Incheiat la București, la 12 noiembrie 1970, în două exemplare, fiecare în limba polonă și în limba română, ambele texte avînd aceeași valabilitate.

In numele
Republicii Populare Polone,

In numele
Republicii Socialiste
România,

Po zaznajomieniu się z powyższym Układem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 25 stycznia 1971 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: J. Cyrankiewicz

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz